

Søkarguide

Byggesaker

i verneområda i Setesdal Vesthei,
Ryfylkeheiane og Frafjordheiane

VERNEOMRÅDESTYRET FOR
SETESDAL VESTHEI, RYFYLKEHEIANE OG FRAFJORDHEIANE

Bruk og vern

Høiemråda mellom Setesdal og Ryfylke er unike på mange måtar. Dei rommar veldige kontrastar og store variasjonar når det gjeld klima, landskapsformer, geologi og vegetasjon. Desse områda utgjer sorgrensa for utbreiinga av plante- og dyreartar som er knytt til alpine område i Noreg, og områdetet mellom anna levestaden for Europas sørlegaste villeinstamme. Samstundes har desse fjella vore brukta av menneske heilt sidan steinalderen. Skriftlege kilder kan fortelje om ein svært intensiv bruk med støling, beite, jakt, fiske og friluftsliv dei siste 200 åra, og arkæologiske funn viser at denne bruken og var omfattande i jern- og mellomalderen.

Det er derfor mange og store verneverdiar i Setesdal/Vesthei, Ryfylkeheliane og Frafjordheiane. Villreinen utgjer kanskje den viktigaste verneverdien, men verneverdiene i eitvakkert og særprega natur- og kulturlandskap er og svært store.

Store delar av dette området har derfor vorte verna i løpet av tidsrommet 1991-2003 gjennom opprettninga av seks ulike landskapsvernområde og to biotopvernområde. Kvartav desse områda har eit eige seit med verneverdejar som har tilhensikt å avgrense og styre menneskeleg aktivitet slik at verneverdiene ikkje blir påverka på ein negativ måte.

Bygningar kan utgjere eit trugsål mot desse verneverdiene på fleire måtar. Ein ny bygning vil innebere ei permanentendring av landskapet og vil kunne ha ein negativ innverknad på verneverdiene. Når det gjeld villreinen, er det gjerne ikkje sjølvve bygninga som utgjør det største problemet men ferdsla den førar med seg. Villreinen er sårbar for forstyrringar, og nye bygningar vil ofte kunne medføre at farene for unødig forstyrring aukar.

I dag står det om lag 350 bygningar i verneområda. Desse fører allereie med seg ein omfattande aktivitet i samband med bruk og vedlikehald. Moglegheten til å sette opp nye bygningar er derfor sterkt avgrensa, og dei fleste byggesakene vil derfor dreie seg om utviding og ombygging av eksisterande bygningar. Samstundes har landbruksnæringa i verneområda behov for ei oppgradering av bygningsmassen, og i sjeldne høve kan det også gjevest dispensasjon til nybygg. Andre brukargrupper som turistforeiningane, Statskog og kraftselskapet vil også ha eit visst behov for byggeverksamhet i verneområda.

Forvalningsstyresmaka si viktigast oppgåve er å finne den rette balansen mellom bruk og vern. Verneverdiene må takast godt vare på samstundes som naudsynt tiltak får klare og påreknelege rammer.

I denne soknaguiden ønskjer vi derfor å presentere dei ulike retningslinjene som gjeld for søknadar om ulike former for byggeverksamhet i verneområda. For ytterlegare informasjon viser vi til fullversjonen av forvalningsplanen som kan lesast på www.svr.no. Kontakt og giérne verneområdeforvaltninga direkte (post@svr.no) om du ikkje finn svar du treng i det skriftlege materialet.

Framsidafoto: Gauksstøl i Dyrhaugen.
Foto Odd Inge Worsøe

Denne side: Vassdalseggen (bak) rager høgst i verneområdet. I framkant Trollsteknuten og øvre del av Kvanndalen

Søknads- og sakshandsamningsrutinar for byggesaker

Alle søker vil få ei individuell håndtering og vurdering. Alle saker skal vere godt opplyste i samsvar med krava i Naturmangfaldlova og Offentleglova. Ufullstendige søknadar vil ikkje bli handssama før alle naudsynte opplysningar er på plass. Søkar vil få beskjed så fort som råd dersom det er behov for utfyllande opplysninga.

Søknadsrutinar i byggesaker

Alle (privatpersonar, verksemder, lag og organisasjonar, offentlege etatar) som har planar om søknadspliktige byggetiltak i verneområda, skal sende søknad om dispensasjon til verneområdestyret og den kommunen der byggetiltaket er planlagt. Normalt utvendig vedlikehald, som skifte av kleddning, vindauge og anna som ikkje fører til endring av storleik og fasade, er tillate utan søknad. Som endring av fasade reknast til dømes skifte til anna type kleddning, anna type glas og dør, og anna taktekking. Slike tiltak vert ikkje rekna som vedlikehald og er derfor søknadspliktige.

Søknaden skal innehalde desse punkta:

- Namn på søker og gards- og bruksnummer.
- At det vert søkt om dispensasjon frå verneforskrifta.
- Kort omtale av tiltaket.
- Grunngjeving for tiltaket og omtale av behovet.
- Naudsynt dokumentasjon av tiltaket sin verknad på verneverdiane.
- Kva for transportmiddel som skal brukast til transport av byggematerialar og om lag kor mange transportar som er naudsynt.
- Korleis transport og gjennomføring kan gjierast mest mogleg skånsamt.
- Oversiktskart som viser plassering i landskapet.
- Situasjonskart (ca. 1:1000) som viser plassering i terrenget.
- Byggeteknikkar over plan, snitt og fasade.
- Bilde som viser bygningen sin plassering i terrenget, og bilde av eventuelle eksisterande bygningar på staden.
- Dersom søkeraden gjeld nybygg og store tilbygg i samband med landbruksdrift, må det leggast ved følgjande dokumentasjon:

- At søker er grunneigar eller rettighets'havar.
- At bygget er ein del av ei viktig driftsform ved bruket. Denne driftsforma må inngå som ein viktig del av driftsgrunnlaget for bruket.
- At eigedommen som ein hovudregel er større enn 3000 dekar. Mindre eigedommar kan vurderast om talet på betedyr er stort eller andre sider ved drifta gjer det naudsynt.
- At avstanden frå veg eller anna eigna husvære på eigdomen er så stor at bygnin- gen vil medføre ei betydeleg leitte av drifta. Reiningsgjøvande er ein avstand på om lag 3 km eller ein times gange.

Ein tilrår alle søkerar å ha eit avklaringsmøte med forvaltingssekretariatet så tidleg som rådi i prosessen - før fullt søknad og byggetekninga blir laga.
I saker der søker ikkje eiga grunnen der bygget skal stå, er søker sjølv ansvarleg for å innhente naudsynt løye frå grunneigar. Et slik samtykke må innhentast før søkeraden vert sendt til forvaltingsstyresmakta og skal leggast ved søkeraden.

Nokre stader i verneområdet har det vore fast busetting. Fra Pyttan.

Forvaltingsmål for byggetiltak i verneområda

- Talet på bygningari i verneområda skal haldast på eit nivå som ikkje er i strid med verneverdiane og verneføremål.
- Inngrep i nye område skal unngåast ved at behov for auka bygningsmasse i all hovudsak skal skje gjennom utviding av eksisterande bygningar.
- Landbruks- og andre viktige brukarinteresser som kraftselskap og turistforeiningar, skal kunne ha funksjonelle driftshusvære i verneområda. Ein førestnad er at det kan dokumenterast et konkret behov og at tiltaket kan gjennomførast utan nemneverdig negativ effekt på verneverdiane og heller ikkje er i strid med verneføremålet.

Definisjonar av viktige omgrep

Bygningar for landbruksdrift

Ettersom bygg til landbruksdrift kjem i ei særstilling både når det gjeld arealgrensene og mulighet for nybygg, er det viktig med ei klar forståing av kva for bygningar som fell inn under dette omgrepet.

I forvaltingsplanen tek ein utgangspunkt i definisjonane som er gjevne i Miljøverndepartementets og landbruks- og matdepartementets rettleiar T-1443. Plan og bygningsloven og Landbruk Pluss frå 2005. I rettleiar T-1443 dreg ein desse grensene for kva for bygningar og verksemder som ere ein del av landbruksomgrepet.

Bygningar for seterdrift og skogsdrift (stølar og driftshytter)

Slike bygningar fall inn under landbruksomgrepet dersom bruken er knytt til tradisjonell seterdrift, sauesanking, gjeting / ettersyn av dyr på utmarksbeite, hogst mv. Brukt til andre formål, slik som utelege, er tilleie i avgrensa deler av året.

Slike bygningar fall ikkje inn under landbruksomgrepet dersom bygningen i hovudsak blir brukt til fritidsbustad eller anna verksemder utan næringsmessig tilknyting til garden.

Nau, rorbuer, jakt- og fiskebuer, jakttårn mv. (nau og jakt- og fiskebuer)

Slike bygningar fall inn under landbruksomgrepet, dersom bygningen er naudsynt i samanhend med utøving av landbruksnæring. Utleige i delar av året er tillate.

Slike bygningar fall ikkje inn under landbruksomgrepet dersom bygningen i hovudsak er knytt til turisme, frilufts- eller fritidsaktivitet, jakt eller fritidsfiske som berre utgjer eit naturaltilskot til eige hushald.

Nedfalte stølshus og høybuer

Når det ikkje er i strid med verneføremålet og det kan dokumenterast konkret behov for tiltaket, ønskjer verneområdestyret å opne for oppattbygging av nedfalte stølshus og høybuer. Dette er eit tiltak som kan bidra til å oppretthalde kulturlandskapet.

Nedfalte stølshus og høybuer blir i denne sammenhengen definert som:
"Tidlegare bygningar kor storleik og plassering er klart definert av eksisterande murar, og bygningane sin funksjon og utsjåna er godt dokumentert gjennom foto eller kulturhistoriske registreringar. Høybuer er uisolerte mindre bygg for lagring av ørrhøy".
Naturmangfoldlova, § 49).

Jonstøl i Dyræhelo.
Alle søknadar bør sendast inn i god tid og seinast fire veker før neste møte i verneområdestyret eller arbeidsutvalet. Etter at søknaden er motteken av verneområdestyret, blir det sendt eit førebels svar til søker dersom søkera ikkje kan håndsamast innan fire veker.

Sakshandlingsrutin i byggesaker

Alle byggesøknader skal både håndsamast av verneområdestyret etter verneforskrifta og av kommunane etter Plan- og bygningslova. Søknaden skal normalt håndsamast etter det strengaste regelverket først. Dette innebefatter som regel at saka først skal håndsamast av verneområdestyret etter verneforskrifta og så av kommunen etter Plan- og bygningslova. I byggesaker i landskapsvernombudet vil Plan- og bygningslova kunne ha strengare krav til både dispensasjon og til sjølve utforminga av bygga. I slike tilfelle vil det vere naturlig at kommunen håndsammar saka først og etter samtykke fra verneområdestyret. Verneområdestyret og kommunane skal i alle høve samordne si sakshandsaming slik at den samla sakshandsamningstida ikkje blir lengre enn naudsynt.

Kommunane sender søknadar om byggetiltak til villreinennemnda og fylkeskommunen for uttale.

Ved bygging av hytter, bygningar og installasjoner som kan ha negativ innverkan på verneverdiane sjølv om dei vert bygde utanfor verneområda, skal omsynet til verneverdiane tilleggast vekt i vurderinga av om dispensasjon bør gjevest og ved fastsettning av vilkår (jf. Naturmangfoldlova, § 49).

Retningslinjer for plassering og utforming av bygg

Retningslinjene gjeld for restaurering og utviding av eksisterende bygninger og eventuelle nybygg.

Overordna retningslinjer

- Alle bygg skal vere tilpassa terrenget og eksisterande bygningsmiljø på staden.
- Bygg skal ikkje vere til hinder for tradisjonelt friluftsliv eller driftevegar/stiar.
- Eventuelle bygg bør så langt som råd setjast opp i tilknyting til eksisterande bygningsmiljø.

Konkrete retningslinjer

Dese retningslinjene er i hovudsak utforma for å gjelde tradisjonelle bygningar som stølshus og driftehytter. Etter ei konkret vurdering i kvar einskilt høve kan det bli aktuelt å fråvike frå noko av desse reglane for bygg som turisthytter og fritidshytter og tekniske bygg samband med kraftinstallasjonar.

- Bygningars skal ikkje plasserast eller utformast slik at dei verkar ruvande og dominante i landskapet eller blir ståande i silhuett mot himmelen.
- All byggeverksemid skal utførest slik at det blir minst mogleg skade på terrenget. Planering av byggetomta er ikkje tillate.
- Hytters skal normalt ikkje gjerdast inn.
- Stølshus skal ikkje ha veranda, svalgang eller platting.
- Bygg skal ikkje ha meire enn ein etasje (gjeld ikkje større turisthytter). Normalt skal ikkje: mønehøgda overstig 4,5 m, geshimshøgda overstig 3 m og høgda på grunnmuren overstig 0,5 m.
- Bygg skal ikkje ha full kjellar med nyttbare rom. Krypkellar er tillate.
- Fundamenta skal bestå av murar av naturstein eller støype pålar. Der dette naudsynt skal det forbliendast med tørrmur av naturstein opp til kledning.
- Alle hus skal ha saltak (gjeld ikkje for mindre naust/båthus).
- Mønerettinga skal følgje lengderetinga på bygget.
- Pasadane skal visa løfta tømmer eller ståande trekleddning. I Kvanndalen, Dyræhei, Holmavassåno, Lusaheia, Vormedalsheia og Fraifjordheiane er det og tillate med liggande trekleddning.
- Takvinkel og takutstikk skal vere i samsvar med tradisjonell byggeskikk i fjellet.
- Taket skal tekkast med torg, stein eller tre. På vêrhardt stader i høgheia, eller andre stader der tilhøva eller utforminga av bygget tilseir det, kan andre tekkingsmaterialar godtakast.

Retningslinjer for byggetak

Vorneområdestyret vil understreke at nye bygningar og større utvidingar av eksisterande bygningar i mange høve vil kunne vere eit trugsål mot verneverdiene og i strid med verneformålet. Ein føresetnad for ein dispensasjon er derfor at det kan dokumenterast eit konkret behov, att tiltaket kan gjennomførast utan nemneverdig negativ effekt på verneverdiene og at tiltaket heller ikkje er i strid med verneforskrifta.

Når det gjeld omgrepet "konkrete behov", vil det når det gjeld nybygg omfatte ein grundig dokumentasjon av søkar si næringssverksemid i området og kvifor tiltaket er heilt naudsynt for denne drifta.

Når det gjeld utviding av eksisterande bygningar, vil "konkrete behov" til dømes omfatte:

Den eldste turisthytta på Blekestadmoen (1891) er restaurert og tilbakeført.

- Auka overnattingskapasitet (fleire soverom).
- Betre tørkeplass (utviding av gangareal og tørkerom).
- Betre lagringsplass (innvendige lagerrom eller utvendige tilbygg).
- Innebygging av toiletts/vaskerom.

Sjølv om forvaltingsplanen har fastsett ei øvre arealgrense for dei fleste typer bygg, er det på ingen måte automatikk i at det blir gjeve dispensasjon til å bygge opp mot denne arealgrensa. I kvar soknad vil det bli gjort ei vurdering av dokumenterte behov og tiltaket sin innverknad på verneverdian og verneformål. Behov i samband med næringsverksamd vil bli tilagt større vekt enn behov i samband med fridtsbruk.

Inokre høve vil ei større utviding av eksisterande bygningar kunne medføre ei endring av landskapets sin art og karakter og såleis vere i strid med verneformålet. Dette kan i særleg grad gjelde for mindre bygningardar ei auke heilt opp til 50 m² kan medføre meir enn ei dobling av arealet.

Generelle retningslinjer for byggesaker

- Innvendig vedlikehald og normalt utvendig vedlikehald som skilte av kledning, vindauge og anna som ikkje fører til endring av storleik og fasade, er tillate utan soknad. Som endring av fasade, reknar ein til dømes; skifte til anna type kledning, anna type glas og dør, og anna taktekking. Slike tiltak er derfor soknadspliktige.
- Alle former for nybygg, utvidingar og ombygging av eksisterande bygningar er soknadspliktige.
- For alle soknadspliktige byggetiltak må søker gjere greie for behovet for tiltaket.

- Det blir ikkje gjeve løyve til bygging av nye fritidshus. Unntaka ert to hytter i Grydalen hytteområde i Sirdal og eventuelt eksisterande hytteområde i Vormedalsheia. Det kan gjevest løyve til mindre utvidingar av eksisterande fritidshus dersom det ikkje er i strid med verneformålet og konkretn behov kan dokumenterast.
- Det kan unntaksvis gjevest løyve til nybygg dersom det kan dokumenterast konkret behov for bygget og tilkaket kan gjennomførast utan å vere i strid med verneverdiar og verneformål. Eventuelle nybygg bør så langt det er råd realiserast ved oppattbygging av nedfallne bygninggar eller bygging på tufter.
- Det kan gjevest løyve til utviding av eksisterande bygningari i samband med landbruksdrift dersom det ikkje er i strid med verneformålet og konkret behov kan dokumenterast.
- Det er ikkje høve til bruksendring av uthus, utløer, naust og liknande (jf. Plan- og bygningslova).
- Det er ikkje høve til bruksendring av landbruksbygg til fritidshytter (jf. Plan- og bygningslova).
- Uthus skal ikkje vere isolerte eller ha permanente soveplassar.
- Ettersøknad skal ein normalt få løyve til å setje opp attbygningar som har gått tapt ved brann eller naturskade. Som hovudregel skal den nye bygningen settast opp på same plassen og ha om lag same utsjånd og storleik som bygget det skal erstatta. Ein kan likevel gje løyve til endringar i tråd med ny og forbetary kunnskap eller endringar som forbetrar utsjåaden til bygget i tråd med lokal byggeskikk. Bygg som blir bygde opp etter dette punktet skal ha same funksjon som det bygget som gjeikk tapt. Dersom bygget hadde ei uheldig plassering vurdert ut frå verneverdiene, kan forvaltingsstyresmakta kreve at bygget blir sett opp andre stader enn der det stod tidlegare.
- Løyve til gjenreising av bygg, etter heimelen om gjenreising av bygg med kulturarhistorisk verdi, kan berre gjevest når formålet med bygget er kulturarhistorisk. Slike løyve kan berre gjevest når det ligg føre ein plan som er utarbeidd i samråd med kulturminalstyremsakta. Planen skal mellom anna dokumentere plassering og bruk av tidlegare bygningars på staden, utforming, materialbruk og byggeteknikk for det nye bygget.
- Kulturminalstyremsakta skal ha søknadar på høyring når dei omfattar bygningars som er med i SEFRÅK-registeret (eit landsdekkande register over eldre bygningars og andre kulturminalne).

- Ettersøknad skal bli mest mogleg presise, blir dei i dei følgjande avsnitta relaterte til dei byggesakene som er mest aktuelle i verneområda. Dei omtala bygningstypane er anten nemnde i verneforskriften eller dei er ein vanleg bygningstype i verneområda. Arealgrensene er oppgjevne i bebygd areal (BYA). Bebygd areal er det arealet som bygningen tar i terrenget (bygningen sitt fotavtrykk). For meir detaljerte opplysningar sjå Norsk Standar NS 3940:2012, Areal- og volumberekningar av bygningar.

Rettninglinjer for ulike bygningstypar

Før at byggereglane skal bli mest mogleg presise, blir dei i dei følgjande avsnitta relaterte til dei byggesakene som er mest aktuelle i verneområda. Dei omtala bygningstypane er anten nemnde i verneforskriften eller dei er ein vanleg bygningstype i verneområda. Arealgrensene er oppgjevne i bebygd areal (BYA). Bebygd areal er det arealet som bygningen tar i terrenget (bygningen sitt fotavtrykk). For meir detaljerte opplysningar sjå Norsk Standar NS 3940:2012, Areal- og volumberekningar av bygningar.

Stølshus og driftehytter

Dette gjeld landbruksbygg som vert bruka til støling og betebruksførde einskilde brukar eller for større driftseininger som blir bruka av beitelag og sankelag. Stølshus er lokalisert på stølsvollar og omfattar både enkeltståande stølar og stølar som går inn i eit større stølsmiljø. Driftehytter kan også vere lokalisert i lågareliggende beiteområde lengre inne i verneområda.

Storleik på eksisterande bygg ligg mellom 20 m² og 70 m² med eit gjennomsnitt på om lag 35 m².

Lær, naust/båthus o.l.

Dette gjeld enkeltstående mindre bygningari i samband med landbruksdrift og som ikke skal brukast til husvære. Dese er lokalisert i utmarka og som regel utanom eksisterande stølsvollar. Dette kan mellom anna dreie seg om uthøer, naustog andre hus som er bruka i samband med lagring av tørrhøy, båtar og materialar.

Normalt lokalisert i støl sområde i utkanten av verneområda eller ved vatn i dei lågare liggande delane av verneområda.

Når det ikkje strir mot verneformålet og heller ikkje er eit trugsmål mot verneverdiane, kan vernestyresmaka etter søknad gje løyve til følgjande byggetilak dersom konkrete behov kan dokumenterast:

- Restaurering innafor eksisterande areal og oppattsettning av bygningar som er skadde av brann eller naturskade.
- Nye naust/båthus inntil 12 m^2 (BYA)
- Oppattbygging av nedfalte høyloer på eksisterande murar. Opphavleg plassering, storleik, funksjon og utsjånad må dokumenterast gjennom foto, skriftlege kjelder eller kulturmiljøske registreringar.

Heilårsbrua over Anlaugbekken i Sirdal.

Når det ikkje strir mot verneformålet og heller ikkje er eit trugsmål mot verneverdiane, kan vernestyresmaka etter søknad gji løyve til følgjande byggetilak dersom konkrete behov kan dokumenterast:

- Restaurering/ombygging innafor eksisterande areal og oppattsettning av hus og uthus som er skada av brann eller naturskade.
- Utviding av eksisterande bygningar opp til ein storleik på 50 m^2 (BYA).
- Nybygg inntil 50 m^2 (BYA). Nybygg vil berre unntaksvis bli tillatt.
- Oppattbygging av nedfalte stølshus på eksisterande murar. Opphavleg plassering og storleik må dokumenterast gjennom foto, skriftlege kjelder, registreringar eller grunnmurar.
- Restaurering av tilhøyrande uthus og fjøs innafor eksisterande areal.
- Landbruksbygg kan få auka areal dersom særlege behov blir dokumentert.

Sankkehütter

Sankkehütter er enkeltståande mindre landbruksbygg brukt i samband med tilsyn og sanking av beitedyr. Dette dreier seg ofte om mindre driftshytter på dei enkelte gardsbruka og er normalt lokalisert i sentrale og høgare liggande delar av verneområda. Storleik på eksisterande bygg ligg mellom 15 m^2 og 35 m^2 .

Når det ikkje strir mot verneformålet og heller ikkje er eit trugsmål mot verneverdiane, kan vernestyresmaka etter søknad gji løyve til følgjande byggetilak dersom konkrete behov kan dokumenterast:

- Restaurering/ombygging innafor eksisterande areal og oppattsettning av hus som er skadde av brann eller naturskade.
- Utviding av og tilbygg til eksisterande uthus.
- Nybygg opp til ein samla storleik på 30 m^2 (BYA), inkludert eventuelle uthus.
- Nybygg opp til ein samla storleik på 30 m^2 (BYA), inkludert eventuelle uthus. Nybygg vil berre unntaksvis bli tillatt.

Private fritidshytter

Gjeld eksisterande fritidshytter på utskiltet eller langtidsleigde tomter anten som enkelhytter eller i hyttefelt. Dette kan dreie seg om hytter som er bygde før fritidsformålet eller tidlegare stølshus til bruk der det ikkje lenger er landbruksdrift.

Normalt lokalisert i støl sområde og andre lågare liggande område i utkanten av verneområda. Storleik på eksisterande bygg ligg mellom 25 m^2 og 110 m^2 , med eit gjennomsnitt på om lag 60 m^2 .

Når det ikkje strir mot verneformålet og heller ikkje er eit trugsmål mot verneverdiane, kan vernestyresmaka etter søknad gji løyve til følgjande byggetilak dersom konkrete behov kan dokumenterast:

- Restaurering/ombygging innafor eksisterande areal og oppattsettning av hus som er skadde av brann eller naturskade.
- Utviding av eksisterande hytter opp til ein samla storleik på 50 m^2 (BYA), inkludert eventuelle eksisterande uthus.
- Restaurering av tilhøyrande uthus innanfor eksisterande areal og oppattsettning av uthus som er skadde av brann eller naturskade.
- For Grydalen hytteområde i Setsdal Vesthei-Ryfylkeheiane landskapsvernområde gjeild det eigne reglar fastsett av Sirdal kommune og godkjent av verneområdestyret (Sjå fotnote 20 og vedlegg 7.4).

Før bygg som turisthytter, Statskoghytter, Fjellstyrehytter og bygg i samband med kraftproduksjon og overføring av kraft, viser ein til forvaltningsplanen for næraare omtale.

Mindre byggetilak

Klopper og bruer

- Forvaltingsstyresmaka kan etter søknad gje løyve til bygging av bruer og klopper. Slike tiltak må og ha godkjenning frå grunneigar. Ved etablering av nye bruer bør behova til friluftslivet og landbruksnæringa samordna.

Raudkleiv i Vormedalsheia.

Skilt og informasjon ute

- Forvaltningstyremakta kan etter søknad gje løye til skilting og informasjonstavler som ikke direkte gjeld verneområda. Som ein hovudregel skal større informasjonskilt plasserast utanfor verneområda. Slike tiltak må og ha godkjennin frå grunneigar.
- Nødvendig skilting i samband med kraftinstallasjonar og regulerte magasin treng ikkje løye.

Landbruksvegar

- Forvaltningstyremakta kan vurdere å gi dispensasjon til traktorsleper for uttak av tømmer i område med drivverdig skog slik at transporten kan gjennomførast på vinterstid med minimale markskadar.
- Forvaltningstyremakta kan gi dispensasjon til mellombels eller mindre tiltak og terrenningar langt fastlagde trasear for å førebu slik transport. I slike dispensasjoner skal det settast nadsynne vilkkår for å bøte på eventuelle skadeverknader og krav til utføring av tiltaket.
- Vanleg vedlikehald av vegar er tillate utan søknad. Uttak av masse er forbode i verneområda og eventuelle søknadar må handtas etter § 48 i Naturmangfaldlova.

Gjerde, kve o.l

- Oppsetting av gjerde, kve og liknande som er naudsnyt for fedrifta, er ikkje søknadspliktig i landskapsvernområda i Kvanndalen, Dyrheio, Holmvassåno, Lusahæia, Vormedalsheia og Frafjordheiæane.
- Oppsetting av gjerde er søknadspliktig i Setesdal Vesthei-Ryfylkeheiæane landskapsvern-område og i Steinbuskardet-Hisdal biotopvernområde.

Sats og utforming: Odd Inge Worsøe

Repro og trykk: Kai Hansen

Foto side 3: Jarle Lunde/SuldalFoto.no

Andre foto: Kjell Helle-Olsen

Villrein aust for Blåsjø.

Verneområdestyret har forvaltingsmynde for åtte store og åtte mindre verneområde i Setesdal Vesthei, Ryfylkeheiane og Frafjordheiane.

Verneområdestyret arbeider for å take vare på verneverdiane samstundes som ein legg til rette for ein fornuftig bruk av heiområda.